

угадать, въ село-то, и у прѣкрасныя домъ дѣто живѣше Елена. Добра-та и доховна майка скокна на крака, кога ъ видѣ че идяше съ единъ странень; нъ когато чю че той былъ братъ на любезнж-тж нейнж Елена, не можяше да ся въздържи отъ радость-тж си, чюдящи ся какъ ся събрахж съ тойзи удивительный способъ.

Млого любопытни ся прибрахж въ дома ъ, отъ кои-то едни убо думахж, вѣйстинж тойзи е Еленинъ братъ, а другы думахж, какво си приличать; а помаловѣрны-ты, кои-то клатяхж главж. шепняхж си, че не трѣбвало да ся увѣрива нѣкой лѣсно на думы-ты одного странника и непознать челоуѣкъ. Сичкыты сумнѣнїя обаче прѣстанахж, като извади Андрѣй насрѣдъ мастуровы-ты си доказательства, и по-вече кръстително-то си писмо.

Милостива-та оная баба проля радостны сълзы, когато ся научи чюдесный способъ, что ся упознахж двама-та брата.